

sagde, at ved Salget af saadanne Godser og Eiendomme maatte man dog have Ret til at forbeholde sig Sigt som Jagten etc., og det mener jeg ikke er rigtigt. Naar der engang er udkommet en Lov, som hviler paa et rigtigt Grundlag, skal Regjeringen være den, der med al Iver og Kraft fastholder dette Grundlag og tilbageviser ethvert Forsøg, som maatte gjøres paa at rokke det; men det Modsatte finder netop Sted her, naar man vil gjøre en Undtagelse. Der er ingen Tvivl om, at, naar vor folkekære Konge ønskede det, vilde vist hele Sletten her paa Den staae til hans Tjeneste til at øve Jagt paa, og Enhver vilde kappes om at skaffe ham den Fornøielse, han maatte attraae, hvis han virkelig finder Fornøielse i Jagten, hvorom jeg dog tvivler; der er altsaa Intet i veien eller til Hinder derfor. Hvem siger desuden, at Kongen fremdeles vil vedblive at residere paa Frederiksborg, hvem siger, om en tilkommende Konge ønsker det, og hvem kan forudsige det? Det er jo muligt, at den nærværende Konge, da han ønsker at kjøbe Jagerspriis, vil flytte derhen, og der er saamænd Jagt nok, ligesom ogsaa i Dyrehaven. Skulde Folk, som dyrke Landet, være saa generede, at de ikke kunne gjøre det i No og Fred og ikke være Herrer over, hvad de eie, da er det virkelig beklageligt, og det saa meget mere, som der jo er en Lov, som jeg rigtignok ikke har været meget for i enhver Henseende. Jeg troer saaledes ikke, at den høitærede Finantsminister kan være berettiget til at tage mine Ord til Indtægt; thi jeg synes, at det, jeg forklarede, dreiede sig nærmest om, at, da al Jagt er fri paa de Fjorder rundt omkring Skovene, der grændse op til Hans Majestæts Slot Frederiksborg, burde dette lille Stykke ikke være undtaget derfra. Det staaer ogsaa, som jeg har sagt, med Hensyn til Bærdien fast, at Ingen vil gjerne under de nærværende Forhold, efterat Jagtloven er emaneret, indlade sig paa at kjøbe der, hvor Jagten skal bindes, og Loven taaler det heller ikke. Jeg kan saaledes ikke med den bedste Villie skjønne, at den høitærede Finantsminister har Ret i at sige: Saa sælger man ikke Faurholm. Skulde et saadant Hensyn som det,

at beholde Jagten, gjøre Udslaget hos Regjeringen med Hensyn til at realisere Faurholm, vil det være høist beklageligt med Hensyn til alle andre Eiendomme, hvorom man omtrent kan sige det Samme.

Finantsministeren: Jeg troer slet ikke, at det vil være fornødent, at jeg indlader mig paa hele denne Discussion, som den ærede Taler har indblandet i denne Sag, og som vistnok ikke vedkommer den nærværende Sag. Der er Ingen, der har tænkt paa at rokke Grundlaget for den nugældende Jagtlovgivning; tværtimod har jeg allerede oplyst, hvorledes denne Sag slet ikke staaer i Forbindelse med vor almindelige Jagtlovgivning, da der her er Spørgsmaal om en Undtagelse fra den almindelige Jagtlovgivning, som der ikke kan være den samme Grund for nogen privat Mand til at komme til at ønske, saaledes som Regjeringen maa ønske den, fordi den private Mand har det i sin Magt at lade være at sælge, hvorimod Regjeringen ikke paa den samme Tid kan lade være at sælge og dog imødekomme Ønsket om at sælge. Jeg har aldeles ikke under Sagens tidligere Behandling udtalt mig om, hvorvidt det vilde blive Tilfældet, at Faurholm ikke blev solgt, naar denne Clausul blev staaende; men jeg har kun gjort opmærksom paa, at det meget gjerne kunde være, at det blev Tilfældet. Jeg har villet bevare for Regjeringen fuldkommen Frihed til at tage Beslutning, naar Sagen var færdig, og jeg troer, at der er saameget mere Anledning dertil, som jeg anseer hele Sagen, enten Forslaget bliver til Lov, saaledes som Regjeringen har ønsket det, eller som Regjeringen ikke har ønsket det, eller slet ikke bliver til Lov, for forholdsviis at være af mindre Betydning. Der er iøvrigt kun een factiff Oplysning, som det vil være nødvendigt at give i Anledning af den sidste ærede Landstingsmands Foredrag, nemlig den, at der her ikke er Talen om at gjøre en Undtagelse som den begjærede, blot for denne enkelte Gaards Bedkommende; jeg har ved Sagens tidligere Behandling udtalt, at det, her er Spørgsmaal om at gjøre med Hensyn til Faurholm, vil der tillige være Spørgsmaal om med Hensyn til de 2 andre